

[Anders Andersen.]

tragtninger, jeg før gjorde gældende, at man jo heller ikke kan leve af at sælge sit landbrug, at den opvurdering af formuerne i landbruget, den papirmæssige formue, som landbruget en gang imellem får foræret, den forøger jo også landbrugets omkostninger, den er jo ikke et plus før den dag, man afhænder sin ejendom. Dertil skal føjes, at landbrugspriserne og landbrugets ejendomme jo er steget forholdsvis mindre end andre værdier her i landet; derfor vil det vist være helt urimeligt at tale om en kapitalgevinst, som om den skulle gå ind som en del af det, det danske landbrug årligt forbruger for at kunne eksistere.

Jeg nævnte før, at vi fra landbrugets side havde foreslået en dispositionsfond, og det er rigtigt. Vi har tænkt os, at denne dispositionsfond i og for sig skulle kunne bruges til en imødegåelse af de vanskeligheder, som er opstået på grund af fællesmarkedets opbygning, og fordi Danmark ikke blev medlem på nuværende tidspunkt. Men det forudsætter ganske vist, højtærede minister, at denne fond får en helt anden størrelse end den, der her er foreslået. Der skal imidlertid ikke herske nogen som helst tvivl om, at vi fra landbrugets side ikke ønsker penge overført fra de faste, kontante tilskud til denne dispositionsfond. Det er på grund af manglende likviditet livsnødvendigt for den enkelte landmand, at der stilles disse kontante tilskud til rådighed; og som vi sagde ved mødet i landbrugsministeriet, ønsker vi også disse tilskud forhøjet væsentligt.

Vi vil gerne se på en ændring af bemyndigelsesloven i forbindelse med denne dispositionsfond. Vi vil gerne medvirke til at gøre det lettere for landbrugsministeren på dette område; vi vil også gerne medvirke til at gøre det lettere i det hele taget at udnytte disse midler på en fornuftig måde. Men det er jo alt sammen ting, som vi kan få lejlighed til at se på under den udvalgsbehandling, som skal foregå.

Jeg er i og for sig enig i den foreslåede nedsettelse af ejendomstilskuddet. Generelt må vi have den opfattelse, at ejendomstilskud vil forhindre den tilpasning, som bør foregå med hensyn til landbrugets ejendomsforhold. Jeg kan dog ikke lade være med at udtrykke

nogen forbavelse over lovforslagets karakter. Ved forliget i 1961 var man jo netop i spørgsmålet om ejendomstilskud inde på, at der ikke skulle betales ejendomstilskud til dem, der havde hovedparten af deres indtægt uden for landbruget. Dengang fik vi at vide, at det lod sig ikke administrere, og derfor blev det ændret — i modstrid med vor opfattelse. Jeg kunne jo så sige, ligesom det blev sagt i går, at det kan jo være, videnskaben er gået frem siden, så det nu er lettere at administrere det, end det var dengang. Den højtærede landbrugsminister ryster på hovedet. (*Landbrugsministeren* [Skytte]: Det er ikke helt rigtigt!). Det er helt rigtigt. (*Landbrugsministeren* [Skytte]: Nej, det er det ikke!). Det blev udtrykkeligt forligsnatten aftalt, at der ikke skulle ydes tilskud til folk, der havde hovedparten af deres indtægt uden for landbruget. Er det ikke det samme formål, der er nedfældet i det lovforslag, der nu er fremsat? Ellers har jeg i høj grad misforstået det.

Der har været fremført nogle kritiske bemærkninger med henblik på kotilskud og gødningstilskud. Må jeg tage det sidste først, for det er nok det nemmeste. Gødningstilskuddet er jo i høj grad en produktiv foranstaltning. Ved at skabe mulighed for billigere kunstgødning er man medvirkende til at forøge udbyttet på den danske jord, og det vil altså tjene de interesser, som vi, også set ud fra et samfundsøkonomisk synspunkt, har, idet man ved en sådan forøgelse af udbyttet på den danske jord kan begrænse importen af udenlandsk korn; altså vil et tilskud til gødning være en direkte produktivitetsmæssig foranstaltning.

Vender vi os så til kotilskuddet, ja så ved jeg udmærket godt, at der kan fremsættes mange betragtninger om disse „kohaler“, som man siger, mange betragtninger, men der er dog én betragtning, som man især må huske på i denne forbindelse, nemlig at kvægholdet er det mest arbejdskrævende område inden for dansk landbrug, og kotilskuddet skal alene ses som en kompensation for dette arbejdskrævende hverv og være medvirkende til, at der ikke skal ske en for hurtig og for stærk reduktion af kvægholdet her i landet. Nu har kødprisernes lave højde været medvirkende